

وَمَرْيَمُ وَكَلْمَعَةٌ عَلَى الْمُهُودِ وَجَسِيدٌ

مَطْعَمٌ مَرْدَنْجَهٌ مَصْطَعَهٌ اَطْبَعَهٌ
رَدْنَى مَصْطَفَاهُ مَحْلَهٌ حَانَهٌ بَهْوَهٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي ذي العزة والقدرة المنزه عن العجز وانشاء الشكر بحسن الامر المد
في الدرس في ملء المدح باحسن الصفات الاسماء المودودة في قلوب الاداريين
وتحصليه على رحمة الراذل من قريش في مدة البطلان المبعث الى الجم والعرب
الاعية والبعدة والموارى الامانة شرطية المشرقة والغارقة الكنوك العبد
المخصوص بخلق العظيم والسمى المصون عن المعاishi القول والافتراض على اثرها
سباب الطلاق واصحى به الطيبين كنجم السار في الماهدار والاقدرة بما بعد قتل العبد
المفتر الي الراجح الى حرث الملك ازهاب احمد بن حميد بن شايب الملقب بن
اصحى اشد لالة وقبيل اعمايل لما جرى الشكوا من كتبه المقدمة وتصنيفاته
الى زين التنس مني بعض اصحابي واغوانى وزمرة اخلاقى ان عبر ذلك المسألة الى
ما فيها من المضلالات والوهبات تصريحات فضفخت ملته وتناقلت بينهم حتى تنا
فيها ونظرها المترافقون ثم شرعت في تفسير على صورة السوال والواب تكون سلسلة

نمایندگان اروپس نظر ادعا نمایند زیرا کلمه جنابت بر وی فرض نبود سوال
تر پرسند که مردی در حجر انداز میگذرد مردی کی گیراند و به پلوی او بایستاد چون
آن مرد از نماز فارغ شد چنان وصف اندکی بدست ادشد اگر خواه پنهان نمود
دارد اگر خواه باطل کند صورت این سلطنه گوئند هست چو اب گویان مرد مرد
بیان بود و آب نیافرید و کهان آبدست کند تهم ملذت میگذرد آن خود که ملوك
او بایستاد با خود مطوفه پر کردند و در شرعيت چنین گویند که اگر تهم ملذت سلطنه
در مردی کرد چنان رناب رسید پلوی او بایستاد چون از نماز فارغ شود ادان
آب طبلد اگر آن مرد آب نماید نهاده نخواهد و درست باشد اگر پنهان کرد که اب باطل شود و در
موجود بودن آب در نماز تهم بشکنده مصالح و ضار نماید از بسته آن خود اشد اگر خواه
نمایندگان درست و درد اگر خواه باطل کند سوال اگر ترا پرسند که بند و مولی هر دو
در راه میر خشته هم در آنها راه پنهان نداشده و مولی اشتنه محل بند شد و حور عصمه
این سلطنه گوئند هست چو اب گویان او کافر حرب است از پنهانه مسلمان و دعا
حریب خوب گردیده بود و پیغمبر و آن حربی آن بمنه و بخیر امان در دار اسلام دراید که
بر و غلب شود گیرد و مالکه گرد و نزد یکم بالو خصیضه گوئی المائز که صاحب حججه بند
مالک نگرد و ولیکن چند در حرب شود و پیغمبن اگر حربی بازدار حرب امان خواست در دار
اسلام در آمد و بزار رفت و علامی خزید و در شرعيت حکم این آنست که اگر حربی
از این خواسته بعطله در دار اسلام در آمد عجیسی بر وی در شتنی نباشد اما چون

وَنَعْلَمُ أَنَّهُ لِجَنَاحِ الْمُكَبَّلِ مُكَبَّلٌ وَلَا يَرَى

بیان نموده و این را می‌دانند که این اتفاق را می‌توان بازگشایی کرده و آنرا می‌توان بازگردانید.

رفت و پاک شده برا آن چکونه باشد جواب بگویند عیل کرده بود و می خواست
فرموش نموده بخود در شرایط جناب مضمضة فریضه است اور و بنجذب است
مضمضه کرده آب بخود پاک شده بیرون آمد سوال اگر ترا پرسند که مردی
نمایز و گاهه شرع کرده در درست نماز بیست جدید کرد چکونه باشد جواب بگو
آنزو خاتم قرآن مینی تمام قرآن در درست نماز ختم کرده است پس حمار رده
مسجده تلاوت چهار سجده نماز داد و سجده سه سوال اگر ترا پرسند که مردی
نصاب کامل دارد و ادامی زکوه بروی احباب شدست ذلک او فقیر است
و اخذ صدقه مراد رجا ز باشد چکونه است جواب بگو آنزو دیست که پیشتر
دارد ولیکن تمیت شتران و دیست درم شرعی نیست پس اور اغنى نمگویند
و اخذ صدقه مراد رجا ز باشد اگرچه ادامی زکوه شتران بروی واجب شد
ست سوال اگر ترا پرسند که مردی قومی را در سجده امامت پیکر و هم در
اثنای آن مردی آمد و بر موزه نماز یا نماز عجم فاسد گشت چکونه باشد
جواب بگو آن امام در غصه موزه فرموش کرده بچنان امامت پیکر
پیون آنقدر بر موزه خود نماز یا نماز عجم موزه یاد آورده نماز بهم تیاه و فاسد گشت
پیو کلام سعی موزه بروی فرض بپیون نماز او فاسد شد نماز عتمه یا نیز فاسد
شود سوال اگر ترا پرسند جاعنی سافران بسافران اتفاق اکرده بودند که
لذین مقتران نیست امامت کرد نماز بهم فاسد گشت چکونه باشد جواب بگو

و از خواسته ای این است که
کنیه های خود را بگیرد

گوایی دروغ داده بودند که اخیراً ایم که شورا شان در مفترم و هست قاضی گوایی
 ایشان آن دوزن را پایی کشاده کرد کی امام را خواسته دی بودن را خاندانه
 سجد ساخته و فرمی آن امام و موزن در زمان مسجد نماز میگزارند و آن دو گواه در د
 نیز برداخته اکثر و بودن اکاه آنرا باز سفر رسیده چون او نموده بود زمان اینچنان
 او شدند بر امام و موزن حرام گشته و چون آن جای عصیان کرد گوایی دروغ داده
 ایشان سیاست و اجتبای چون خانم که او را مسجد کرد و بودند طلک کشند بود شرعاً
 او قواند که مسجد را خراب کند و باز خانه ساند سوال اگر ترا پرسید مردی ضرور
 خار و نیتیم مخدالک اور نهادست چگونه باشد جواب گوآن مردی است
 که در نهاد اور احده شریعت است و از جمیع و خوازی مسجد بردن آندر پسر در نهاد
 مادامی که افعال شناخته مکرر و چنانچه خنده و تقدیر و تکلم و جزاً آن سوال اگر
 ترا پرسید که در امام متوفی کدام عضو است که رفیق ششتن آن فرض است و قیمة
 چو اپا گوآن دو عضو است زنخ و عمار خسین زیرا که پیش از برآمدن پیش ششتن
 ای و عشور بتوانی فرض است بعد از برآمدن پیش ششتن آن دو عضو فرض
 نیست از جمیع حرج سوال مردی در نهاد شام شروع کرد هم درست
 نهاد نهاد کرت تشریف خانه چگونه باشد جواب گوآن مرد سهی است که امام
 که گفت و دم بیوار از برداشتن ملزم نکوع در یافت و برابر دی در قعده اولی
 عشه خواند پس یک تشریف بخوبی باشد مسجد یکس کرت که از نهاد امام باقی بازو

لکن همان نون با ای بام میر

بلکه همان نون با ای بام میر

دعا

لکن همان نون با ای بام میر

چو اب بگان بسوق است که امام در رکعت دوم بعد از برداشتن سرمه زکو فرمی
پس از همان ساعت امام حدیث گشت جان بسوق را خلیفه گرفت او دو جده
که امام از رکعت دو مسکن شده بود که دیگر سجده دیگر که امام در رکعت دل غرامش
کرد بود آنرا نیز تضاد کرد و بعد شهید خانده مقدمی را خلیفه از جمعت ملام گرفت
و خود برای ادامی آن رکعت که لذتی فوت شده بود برخاست چهار سجده داد
و رکعت کرد جملگی بفت سیده شد سوال اگر ترا پرسند که در این موضع کدام
ست که شستن آن جایز است مجع آن چون باشد چو اب بگان باشی رکع
ست که درست صحیح از نوزده کشیده هست زیرا که آن باشی بشود و بر پا پی دم
سک کنند میان غسل و صحیح اجتماع حاصل شود آن روایت دارد بنان کج
که اول آنها کند همراه ایشان شد زیرا که چون در درست صحیح یک پاسی از نوزده کشیده بود
واجب شد که باشی دم هم کشیده بود و پا پی بشود سوال اگر ترا پرسند مردی
با پنج زن شسته بود از پرسیده شد که این زنان ترا که باشد گفت که یک زن
منش در خواهی منش دو گزینه که من است این پنج زن که دیگر خواهیان
باشد چون باشد چو اب بگو مردی گزینه کی باشد خضر خزیره بود کی ازان خدر
را لازم دارد و پسر خود را اعقر کرده دارد خود آن گزینه کی و تصرف خود را در دار و
دو خضر خزیره بقدر آخوند فرمی شد آن دو خضر که از مردان بودند هر آن پسر
خواهیان پسری باشند و یکی دیگر خیزیان او باشد و دو خضر و پیغمبر یعنی بنده پسران

۴

لکن همان نون با ای بام میر

چه کار و نیز کی روش کی خنزیر پری از ایشان میگویند که پرمن آورده ام جون
تاضی وند قاضی چیزی کند جواب بگوی و شیشه خود را بسیار دهربند
در شیر ایشان پکیده از نایاب شیر را که گران باشد پسر او را بعد مسوال آنکه از
پرسند کو دل خالی نداشته بودم چکونه باشد جواب بگوی و می رازم کنیز خ دسر
خطبه نکاح من خوانده بودم چکونه باشد جواب بگوی و می رازم کنیز خ دسر
نرا و بود آن کنیز خ آزاد کرد چون پسبر خ شد آنها همان کنیز خ در نکاح خود آورد
و خطب آن پسر او خواند مسوال آنکه از این سند مردمی بعهد صحیح شرعاً بدده درم
مشهور نی خواسته در سفر رفت زن او مکنوب نباشند فرستاد که آن زن خواست
و بیکر کرده بسته بخجع سرت چلن کنیز که برای من بخیل خرج بغير سند چکونه باشد جواب
پکو آنمر و بند که در آن زن بود چون پدر آن وفات یافت آن بند و بارث
نمیکوک آن زن کشت و نکاحی که میان ایشان بود فاسد شد بعد از آن زن
بکوشتن عده شوهر دیگر کرد آن بند و در سفر بود و با مکنوب نوشته خرج از رو
خلدید مسوال مردمی از خانه پیر و ن آمد در بازار رفت ساختی در بازار نخواست
و فروخت مشغول کشت بعد از بازار بخانه آمد چه بینید که زن او شوهری نگر
کرده بسته با او بند و ن ختم مشغول گشته چکوشاشد جواب بگوی آن مرد طلاق
زن خود بشغل مصلحت کرده بود که اگر تو باز نید سخن گوی و بی اذن هم از خانه پر و
آنکه تراس طلاق بعده او باز نید سخن گرد و بی اذن از خانه پیر و ن آمد از ن

زدن می‌گذران و می‌گذران می‌گذران
زدن می‌گذران و می‌گذران می‌گذران
زدن می‌گذران و می‌گذران می‌گذران

فَهُنَّ شَهَادَةٌ لِّأَنَّهُمْ
لَا يُكَفِّرُونَ وَمَنْ يُكَفِّرْ
بِهِنْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

پنجمین نکاح دوم آن نکاح سوم چاہر بود زیرا پهلوی عین دو کسی در پهلوی او
ششمین بودند کواد شدند پس نکاح ایشان فاسد و نکاح او جائز باشد بود
مردی اور دو خواهر خود را در یک عقد بزرار درم مثل مردی بزری دارد نکاح
پرسه چاہر بود چگونه باشد چو اب بگو آن هر سه زن میان خود بگذارند کسی
اجماع ایشان در عقد واحد درست باشد صورت مسئله آنست کیز کی میان
دو کس شرک کرد آن کسی کپر آزاد و هر دو شرک کش عویض به کروند پس ذای甫ا هر دو شرک
ثابت شود و هر دو ایشان هر دو پدر او بودند و این هر دو پدر او را یگان نیکا
و خضر بودند و نی دیگر پسر آن هر دو خضر خواه بودند از طرف پدر میان و بعد از نیکا
هر دو پدر را در هر دو خواه بودند و این دو کسی ایشان سچ قرابتی نیست سوال دی و دوزن شدت
چاہر باشد زیرا که میان ایشان سچ قرابتی نیست سوال دی و دوزن شدت
یکی ازین دوزن بچه را شیردازند و میان مرد حرام شد چگونه باشد چو اب
بگو آن زن دم که بوبی حرام شده است کنیک مردی بود اور نکاح آن بخوبی
چون هر لی اور آنرا در مالک شخص خود گشته و نکاح را پیدا نهشت و بعد از کنیک
عده شش شهری دیگر کرد آن شوهر زن دیگر هم را شد آن زن این
بچه را شیر و آن زن دو حم که دهل و نکاح آن بچه بود بیران مرد
حرام کشید زیرا که آن بچه پسر رضامی آن مرد شد زدن هر چیزی اع جمله
چنانکه زن پسری حلال سوال مردی و خواه بزد و اور یک عقد بزرگ درم

وَإِنْ هُوَ إِلَّا مُبِينٌ
وَلَكُمْ يَوْمًا يَرَوُنَ الْحَقَّ
وَلَا يَرَوْنَ لَهُ بُصُورًا

دیگل پرداز و حکم و کالت مولی پدر خود را فروخت در مردانه ایان و در مهر ما و خود
 استیفانکار سوال نموده است اما روپرداز بند و خوازد بینه اعتماد که حکم
 باشند چرا بجهت آن بخواست که پیرا او بازن مولی کنیزک پدر خود و هنری که
 با دو پدر راه خبرست از دو پدر یکی و پسر آن را باشد زیرا که پیران خبرست مولی
 مولی زنی ایزیر علیح دلم که در آن زن بردی خوبی نه کرد و پیش خامس ملامه
 بر و بعد از شوشت هوسی از جزب و رله نوم مرد ت دیوست شب از دی چگونه باشد
 پو اسپه که آن بر طور مستعار شده مکاح صورت این سرمه آنست مردم زنی
 را بده دهم مثل بردن کرد چون هفت خلات شده ایان زن زنی دیگر بعلطه برو
 در ساز در گفتند که این زن قسمت و آن مرد ازین حال خبر نمود تمام ضمیر برو
 یکجا بخود زبون با طور مدرانه زنی خوبی هم کرد و پیش خانیک سلامان بر حکم
 بجز از شوسته بردی حکم زده ایان زنی دیگر در این که خدمت و مرز بینی داد
 مکاح کی جائز و مکاح دوم فاسد چونه باشد چو ایه بکو اند و که نکنیز او خاسته
 در خانه پهار زدن داشت و آن پیغمزد در شمع درست بسته پس مکاح از فان
 مکاح دیگری جائز سوال ایست همراه بر زده بردی ای چسب شده و میان اینها
 زنان شوی نیست چگونه باشد چو ایه بکو اند شوهر آن زن آن مرد را بخت
 مکاح خود و یکی ساخته بود آن مرد بحکم و کالت اوزنی را در مکاح کرد و خانه پهار
 شد پس بحکم خانه مهر بر زمزد او و اجب شد اگر زید میان ایشان نیک غنیمت

لک معلم این فقرات از نویسنده بود که علم از خانه ای خواسته بود و مخاطب از نویسنده بود که معلم از خانه ای خواسته بود

و لز میراث محروم است آن نظریه است در کاخ آن سلم بود هر از رکه
شوجه بر دزیر آنکه همراه شوهر دین است با محابان ارث از هبکه
او کافرو است زیرا آنکه کافره از مسلم میراث نبود و آنکه میراث برده است
و از هم محروم مانده است آن کنیزک است که مولی او را بزری داده است
و بعد از شدن هر از آزادگرده است پس باز او را همچنانیه اما میراث
یا بعد از برداشتن چون زنان و گیرده آنکه هم محروم میراث بود آن سلطه
حرد است سوال مردی وفات یافت سه دختر بزرگ شده ایکی از ترکه
پدری است میراث بزود قوم شهان سوم محروم اند چونه باشد جواب
بجوان میست بعد از مردی بود دسرد خود را داشت یعنی پسره بود دو آزاد
دیگر از دو دختر آزاد پدر خود را بخرید پس او آزادگشت زیرا آنکه هر دویکی
محروم خود را بخرد بجز دخترین آزاد سر برآورده آن مرد دفایقی است
ده درم مثل آنکه بعد آزادی کسب کرده بزود ترکه گزشت شهان ازان
ترکه بزود دختر آزاد ایشان برند و ملشه باقی هم می ازین دو دختر
که پدر خود را بخرید کرده بزیر آنکه معتقد است پس یکی را لشک ترکه بزود قوم
شهان و آنکه بمنه بزود محروم اند زیرا آنکه بمندل اتفاق ارش است بولی
عصیه کیام کسان اند چهار پیه عصب چهار قسم اند ایشان اول فرس غمی
که سلسله ولاد میست اند قسم دوم همچنانی اینها که هست در اولاد آنها است

که در کل جان بیست بود و از وحش داشت مولی با وعده پوچید که آن حمله در نیکت
و خست پیش از ادکن و مجدد پیش از آن که وضع حمل کند شورش و فاتیا شود
و ده درم شلامکه خود گذشت و رئان متزوکه بیان خود خست بیکر و زان رئان
آرایشان راش کرد و برآمد و رینصورت اجابت برایشان که در خست ترکیه
داند و اوضاع حمل شود اگر آن زن و ختر آزاد فی الحال آنرا شود و آیشان بر دید
برند و گزنهان در شاه امیراث برند سوال مردی و فاتیا یافت برادر امیری
و یعنی خسروه گذشت تمام ترکه او با وجود برادر امیری خسروه میرزا
بر دچار شد جواب بگز خسروه که امیراث برده است از همی و بگز برکت
حربت این سلا از است زنی بر مردی بعده صحیح و شرعی ره درم شلامکه
خواست و پر آن هر واژه ای دیگر بود و امیر آن زن پدر را بزی خواست بهم خواست
زنی همی زن پیر پیری آورد و پس آن پیر مرجد خود را خسروه باشد و بگز بر
زن او پیره میست نیز باشد با وجود او برادر محروم است زیرا که از پیره میست
و پیر و اخن باشد پیر ارش بود و از برادر ایشان علم باصواب سوال پیش است
که نزد یکی امام او حینه تو لود و در راه رمضان است و متزد کیله امام ابی عرضه شد
او در راه سوال چونه با شرچواری بگز پیش است که قوزکار در آخر راه رمضان است
که آن روز سی امام راه رمضان بود و در آن شب کسی امیر پیشون روز شد و چنان
نزد ای امام و برند نزد یکی امام عظیم رویت شد را انتبار پیش است که آن روز راه رمضان

نزدیک الامالک حکم حیات نگذارا اگر با داشتن گزینه میرید سوال زیدکوئی برخود
 فرماد مردم او را پرسیدند که زید بر توکبوئی فرماده است آن خوانده یاد او گفت
 آن خوانده ام بر قول امام محمد خوانده است در قول امام ابو یوسف حنفی چون باشد
 چو اپ بگو عمر و دان مکتب نظر کرده امالک دلیل بخوبانیده است نزدیک امام
 محمد در فضورت او را فارسی گویند اگر بر دی سوگنه خود را که مکتب فلان خواهیم
 بعده او را کمتواب نظر کرد و مضمون آن در بافت نزدیک امام محمد حانت شود
 نیز اک اور اعماقی گویند و نزدیک امام ابی یوسف حانت شود و اور افواری نیگزند
 اگر این بخوبانیده سوال درست که بر قول ابی عینه صائم باشد و بر قول اش
 چونه باشد چو اپ بگو آندرست که بعد از طلوع محیط صوم فرض کرد و باشد
 اس نزدیک امام عظیم او صائم باشد نزدیکه نزد او نیست صوم فرض بشیب شرط
 بیش نزدیک ایضاً صائم نزدیکه نیست را از شب شرط میکند اس اعلیم ایضاً
 بول مردی زنی زنده درم مثل زنی خواست و پسر اختر و کل زن دیگر و زن
 ن زن زنی که بعد و هر کی از ایشان پر افراد چهار تی میان هر دو پسر باشد
 چو اپ بگو پسر پسر را او را باشد و پسر پسر مرد پسر مرد رایای باشد اگر این
 شد چنین پسری ایشان نزد را کمک کند و پسران و ختران نزد را کمک کند هر کی از
 ایشان پسری آور و در فضورت پسر پسر مرد پسر را او در باشد از طرف پسری کی
 زن اش از طرف نماید ایضاً پسر پسر مرد را پسر مرد ایشان از طرف پسری کی

بـلـكـفـنـهـ

کـلـمـمـسـجـدـسـتـ کـاـوـدـرـعـنـیـ اـوـقـاتـ حـکـمـسـجـدـسـتـ چـوـاـبـ مـسـجـدـسـتـ کـمـ
اوـلـاـمـنـدـرـ حـکـمـسـجـدـسـتـ دـغـیرـانـ حـکـمـسـجـدـسـتـ سـوـالـ کـمـمـصـلـسـتـ کـزـنـاـ
اوـیـغـیرـقـرـاـتـ دـهـسـتـ چـوـاـبـ بـکـوـامـ کـمـقـرـاـتـ خـوـانـدـنـ نـمـیـاـنـدـ کـلـگـشـلـهـ
یـسـنـیـ الـکـهـ بـاـاـمـ دـرـخـلـازـشـرـقـعـ کـرـدـهـ بـوـاـوـدـاـحـدـشـ لـاـحـشـ شـدـیـشـ دـوـضـوـسـارـدـ وـ
لـخـلـازـغـیرـقـرـاـتـ خـاـمـکـنـدـزـرـ کـلـاـوـحـکـمـلـهـ بـلـیـلـاـمـ سـتـ دـلـهـزـاـلـگـرـ دـرـیـوـقـتـ هـمـکـونـهـ
سـجـدـهـ سـوـلـازـمـ نـیـایـدـ سـوـالـ مرـدـیـ دـرـخـلـازـبـودـ قـرـآنـ خـوـانـدـکـاـزـاـوـ فـاسـدـشـ حـکـمـونـهـ
بـلـشـ چـوـاـبـ آـنـدـسـیـتـ کـمـاـدـاـحـدـشـ لـاـحـشـ شـدـهـ دـرـقـیـامـ پـوـنـ بـرـایـضـرـدـ
چـیـزـیـ اـزـ قـرـآنـ خـوـانـدـکـاـزـاـوـ فـاسـدـگـرـدـزـیـ رـاـکـاـوـاـکـرـدـ چـیـزـیـ اـزـ صـلـوـهـ چـیـزـ وـضـوـ
سـوـالـ چـوـکـتـ سـتـ کـمـاـمـیـ رـاـپـوـنـ عـطـسـمـیـ آـیـدـاـسـیـ قـدـشـمـیـ بـاـیـچـوـاـ
لـزـانـکـهـ رـوـحـ دـرـجـسـیـ اـوـقـاـسـتـ بـیـخـواـهـ کـهـلـزـینـ جـاـیـ بـکـرـیـزـوـدـ سـوـیـ مـقـامـ خـوـدـپـرـدـهـ
لـکـنـوـلـزـنـ بـرـوـنـ آـیـدـسـوـیـ بـرـعـضـوـیـ بـرـیدـدـشـایـدـ کـهـ اـزـوـیـ غـرـمـیـ یـاـلـپـیـ اـزـ
دـرـمـاعـ اـوـارـیـ بـرـیـ آـیـدـکـهـ باـشـ چـیـزـرـدـقـتـ بـرـوـنـ شـدـنـ توـنـیـادـهـ سـتـیـنـ قـلـرـ
سـیـکـرـدـوـاـزـافـتـ چـلـوـمـیـ اـلـحـمـدـلـهـ دـرـبـالـعـالـمـینـ شـکـرـمـاـنـ چـوـالـ حـضـرـتـ ظـلـلـهـ
جـنـبـیـلـیـ فـاطـمـیـلـهـ اـزـ چـهـ گـوـیـزـ چـوـاـبـ چـهـ اـزـانـ کـهـ دـوـیـ یـاـورـدـشـ تـماـنـ بـوـدـ کـهـ
دـرـشـبـ تـارـکـیـلـهـ رـوـشـنـایـ دـوـیـ رـیـسـخـانـ دـرـمـوـلـخـ سـوـزـنـمـیـ آـمـدـمـایـ خـلـفـتـهـ
اـزـسـیـپـیـلـهـ بـرـوـکـهـ رـخـوانـ یـکـمـ بـیـسـبـ بـرـسـتـ رـوـلـ عـلـیـلـهـ اـلـسـلـامـ دـاـوـ بـوـوـنـوـ
اـزـشـکـهـ دـشـیـرـنـ دـشـرـاـشـمـدـنـخـامـ عـلـمـ اـلـسـلـامـ آـرـاـخـمـوـرـ وـقـرـتـ آـنـ دـرـخـداـرـتـهـ

خانه کمپین ایسا کرد و چهار سو دمی نهادند از دست او بیشتر از داره از تو شکست
 جدا شدند تعالیٰ مصطفیٰ چهل سو دن آزاد رحمت اخواز نهادند تا آنکه پیغمبر اعظم ایمان
 بسوزش شود و بدین چون پیغمبر ایمان صدیق در غفاریتند مصطفیٰ چهل سلسله اسلام ایمان
 شگ کشیده بی خاصیه را داد که این شگ است پر شکم خود بینند و ما از پس خود بمحابان می‌نماییم
 لیش سوالی عصادر مصطفیٰ ایمان که مارشد چهار تیرید و مصطفیٰ ایمان علی‌الاسلام
 از آتش نزدیکی تو اچه ها گشتند عصمه بعض خدا تعالیٰ پیویند و اسطوره خود را
 در حقیقت خود از خدا تعالیٰ بیویما افراد ختن آتش بیش از دمی بود پس جایی بتوت
 پیش از اینکه اصحاب سوال بردنی خانه چهل سو دن جایب بیست سلام داد
 نهاد دمی خانه گشته بیوی خانه چهل سلام و از نکوه بردنی لازم شد پس نظر کرد که
 آسوانی هم داشت پس شدیده بیش از نظر کرد و بندی دمی آزاد گشت بعد از مرزگاه
 شستی حجج از این شد پس پیش خود نظر کرد و زدن بروی هرام شرحو ایمه اان مرد
 که خانه بی محیم میگردید چهل سو دن بیست سلام داد نظر کشید و آسید شد و پوچه
 جایب بیش ایمان داد و پس نظر کرد از این نظر کشیده بیست و مالی در ده بیرون کات خود
 شد و چون نظر بسوی آسمان گردید میان طلاق و میسان و بدهمود پر و ایز ایشان شد و چون پس
 نظر کرد و مادر پوچه خود را که در ملک او در آمد بود نهاد شدند و چون پر زین است
 حجج لازم شد زیرا که میان ده میان که سه روزه مرا به بود خوش بیم شد و چون پیش
 نظر کرد نظر کرد و بیشوت بیهوده بیاری افتاد و چون پر زین است

۱۵

فلسفه کوئی کوئی نهاده نداشت
 آن کی کوئی کوئی نهاده نداشت
 کل کوئی کوئی نهاده نداشت
 خلاصه کل کوئی کوئی نهاده نداشت
 آن کی کوئی کوئی نهاده نداشت
 شفیعی کوئی کوئی نهاده نداشت
 آن کی کوئی کوئی نهاده نداشت
 آن کی کوئی کوئی نهاده نداشت

زلیل کوئی کوئی نهاده نداشت
 آن کی کوئی کوئی نهاده نداشت
 کل کوئی کوئی نهاده نداشت
 خلاصه کل کوئی کوئی نهاده نداشت
 آن کی کوئی کوئی نهاده نداشت
 شفیعی کوئی کوئی نهاده نداشت
 آن کی کوئی کوئی نهاده نداشت
 آن کی کوئی کوئی نهاده نداشت

اللسانی بین فرماندهی این نیرو و این نیروهای ایشان
کسی غافل نمی شود و می بینی غافل
بک همچو اینها از این نیروهای ایشان
لهمی خوبی داشتند از این نیروهای ایشان
که مادام می باشد اینکه ایشان ایشان را کسی
نیعنی سکونت از این نیروهای ایشان داشتند

14

فاسکم مقام سمح شدند نهاد فرایضه ره اگر در پدر و نهاد سنت برداشته سوال بر دیگر
خواهد بود کی خمر و غن دوم خم شیر سوم خم سر که نهاد هر چند چیزی در میان طشت
الدخت پس هر دین طشت که موش هر دده است بر کدام خم حکم نجاست که نهاد
شکم موش بشکافند اگر و غن از شکم موش بیدون آید حکم نجاست بر خمر و غن کند
و اگر شیر بیدون آید بر خم شیر حکم کند و اگر سر که بیدون آید بر خم سر که حکم نجاست که اگر
بعد بشکافتن چیزی بیدون نیاید از شکم موش پس آن موش را پیش گردانند از
اگر بر نجود و حکم نجاست بر خم شیر و غن کند و اگر بر موش را نخورد و حکم نجاست
بر خم سر که باشد سوال کدام سنت که فاسکم مقام فرض است دیده ادایی است
فرایض ساقط میشود چو اب آن سمح صوره است زیرا که فاسکم مقام میشود به مقام
شمن پایه ای که فرض است و اسناد علم بالصواب سوال پر که نهاد عدالتها کند
در روزه بشکند برای او چه قدر عذاب است چو اب برای نهاد بوقت شش هزار
و هیار هصد سال در عذاب دوزخ گرفتار باند و برای بیکروزه امراضان نهاده تازین مقد

شمام هو ارسال مذكرات الفقه المعمروة في محضر الفقيه

اس سبق اجواب پر لکھا ہوا مولوی جعیل الدین صاحب رحمۃ اللہ علیہ کا یہ بھی سوال
ادی کس چیز سی غلام اور لوٹی ہوتا ہے اور کونہ اُدی ہے کہ غلام اور لوٹی
جو سکتا ہے تو اس کا دمی حریق غلام دکنپر ہوتا ہے زیر اسناد

وَكَانَتْ أَنْتَ لِيَوْمَ الْمُرْتَبِ
وَلِيَوْمَ الْمُرْتَبِ لِيَوْمَ الْمُرْتَبِ
وَلِيَوْمَ الْمُرْتَبِ لِيَوْمَ الْمُرْتَبِ

خودی اور سیطرہ وہ کہ سو اسی مکن من بنی مہر اور کاتب ماری میں
 کتابت بھولی ہی حریت انہیں اپنے طرح کی مخلات بروں کھا کی اسلیٰ کوشش نہ تھا
 کہ دسی جی سخت انگلی چین چایت یعنی قصور انکی اور کردیا ہی الگورڈہ اور ہیئت
 انسی صینی مہر اور کاتب ماری سی اور ہدایتین یعنی کوری کے خالیہ پر
 کھاڑک دم پریں سو یعنی کوئن اونکا اور یون امال انکی مالکتی ہیں انکی زیستیکے
 کے غلبہ تھیں یہاں مل ملاجی طبقہ ہی سبکتی ہی مہر ایتھیں یعنی کوری کے غلبہ
 سختیں ہیں موتاگر ساتھ احراز کی طرف ڈار کی لمحیٰ فی ایسکی طرف ملک اپنی
 کی اسلائی کہ غلبہ عبارت ہی قایوپانی سی محل پر الفصل اور آخر کار اور ذمی نجع
 حکم مہر نما و اسماں اول اوزی الخ کی داخل ہی کہ لامانہ الخ ہر خوشی کوئن دم اور
 کوئا خدا و اموالہم کا مہم الایابینی اسلائی کہ سو اسکی شین کہ خرج کیا ہی اسونے
 جزو تاکہ ہون خون انکی مانند خون بھاری کی اور اسوا اونکی مانند خون تاری کی
 پر فی حصوں پس سی جنا پچھے اسلائی کہ اسکی قتل س فصاص لازم آئی اور
 بحر ارائیں آیا ہی کہ حادی میں مذکوری کے ملک اخصاص ہی ایسے خیروں
 اور وہ اثر غلبہ کا ہی اسلائی کہ سبب غلبہ کی ثابت ہوئی ہی ملک اس جنہیں
 کو خالی ہو ملک ہی اور وہ چیزیکہ خالی ملک سی ہی وہی مل ملاجی طبقہ فتح
 طیں ملکہ ہی تمام اموال ہیں اس فی کہ اصل ایاحت ہی اوسین اور بیچ اور
 ہبہ را اسدا انکی ماقبل ہیں لیکے کہ حاصل ہوتی ہی سبب غلبہ کی طرف اسکی

کوئی لی مل ملاجی طبقہ فتح طیں ملکہ ہی تمام اس فی کہ اصل ایاحت ہی اوسین اور بیچ اور
 ہبہ را اسدا انکی ماقبل ہیں لیکے کہ حاصل ہوتی ہی سبب غلبہ کی طرف اسکی

حضرت علیہ السلام بمناسبت عذر لذانی کی دعویٰ کی اور
 کوہ سستان نہیں بسی پر قدرتی اندھر کی بی بی کے طبقہ میں کوئی کام
 کرنے والا کام پر تحقیق نہیں کیے گلے اور تشریف آنے والے کم کی شرطی جو کوئی اعلیٰ درجہ
 میں بسی لوٹ لایا جس سے لمحادی کرد و شخص کو نہیں بی اشکرا و غلبہ اسطولی و سکی اور
 نہ اونچی سسی سین لشکل اور غلبہ اس طرح بی ثابت جو تاریکہ حربی جائز ہوئی ہم
 اقارب اپنی کی معتقدوں اور سکل فتنہ یعنی اور سلکر میں اس لئے کہ اس صورتیں پڑھ کر
 قدرت آخر کا رشتہ بھی کہ حربی سبب قانون اپنی کی بیج کو شتری کی نامہی
 چھٹا نہیں سکتی اگرچہ بیجا جائزی اور خزانہ الرؤایات میں بھی کہ سلطان داخل ہو دا لفڑی
 میں سلطان کی بسی خیر و اکسری بی بی میں اسکا ایسا اوسکا صحیح یہی کہ نہیں جائز ہے
 وہ حرب جو کہ معتقد روئی جو از اسیع کی ایک اسکا بسب تھر کی نہ رکھنے کی حکما و لفڑی
 کسی کو کہ اور علام اور فرمدی کری اسکی کوئی قدرت بالغہ اور آخر کا اس پڑھی میں
 ثابت نہ کوئی سچ چھٹا نہیں سکتا اور خزانہ الرؤایات میں نہیں ہی کہ ذخیرہ من میں عینون کی
 بسیجا ایک دشمنی اور شاپوں ایں جو جس کے طرف کسی سلطان کی ہدایا ادا کاں بل جو
 میں بیچنے والی نہیں بسی اگر نہیں دریان ہمیہ بیچنے والی کی ادائے سکی کہ بیچنے
 کی بسیجا ایک اور بست ملک بخالی و آزاد کان ایں جو جس کے دھنی اسکی کہ بسیجا ایک ایسی فریکی
 اور اگر بخوبی صاف تر بہت محظوظ کہ مددی ای وہ مددی ام و لم مددی کی بخوبیں ملک
 بخوبی و آزاد و بھلی مددی ایسکی بینی اولی و با ارشاد ہمیہ بیچنے والا ملک بخوبی من بخوبی
 پس اگر ذہنی حرم مدد کیا ام و لد اسکی بی قی آزاد جوی مددی پر اور انتقال لکھ تبول کا

نام صدر الیت	جنگی عدالت	معضیت اکرم مطہری	نقیر احمد مجددی	ڈاؤن
شیخ مسلم الراجحی	حوالیاتی	حجاجی کفار	حجاجی نہیں	محفلہ المذاہ